Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 9299/19
Дана: 13.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Биљане Стојановић и Радмиле Симић, чланова већа, са судским саветником Предрагом Батавељићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из …, … ..., кога заступа пуномоћник Весна Илић, адвокат из Тополе, Булевар Краља Александра 34а, против туженог Општинског већа општине Топола, ради поништаја решења број 433-14/2019-05-III од 08.05.2019. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа, одржаној дана 13.05.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Општинског већа општине Топола број 433-14/2019-05-III од 08.05.2019. године и предмет **ВРАЋА** Министарству финансија Републике Србије, Пореској управи, Сектору за другостепени порески и царински поступак, Одељењу за другостепени порески поступак Крагујевац, као надлежном органу, на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Општинско веће општине Топола, да тужиоцу А.А. из ..., плати трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Одељења за привреду, буџет, трезор и друштвене делатности Општинске управе општине Топола, Одсека за локалну пореску администрацију број 433-2-80/2016-03 од 14.06.2016. године, којим се одбија у целости жалба тужиоца са захтевом за трошкове управног поступка у предмету 433-2-80/2016-03 који су настали за састављање жалбе на име таксе на жалбе на решење бр.433-2/9/2015 од 11.03.2016. године, у износу од 33.000,00 динара, као и остале тражене трошкове поступка, као неоснована.

У тужби, поднетој овом суду преко пуномоћника, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, тужилац био обавезан од стране туженог да исплати утврђене износе по основу обавеза које су проистекле из Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Како су износи утврђени од стране туженог били превисоко одређени, тужилац, као неука странка, морао је да ангажује браниоца, адвоката, који је својим стручним знањем и истицањем приговора застарелости кроз жалбе и приговоре, успео у спору, тако да је приговор застарелости прихваћен и дуг који је тужилац имао, по решењу бр. 433-2/22/2015-03 од 31.12.2015.године, умањен по различитим обавезама за сваки утврђен износ које је имао, укупно 56.336,36 динара. Сматра да су трошкови изазвани актима првостепеног органа, настали ангажовањем адвоката ради заштите права тужиоца, као неуке странке, нужни и оправдани, у смислу члана 104. став 3. Закона о општем управном поступку, јер је допринело успеху тужиоца смањењем дуга скоро у целости. Истиче да је образложење оспореног решења конфузно, јер тужени не наводи ког датума је изјављена жалба на решење број 433-2-80/2016-03, као и због тога што је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка одбијен у целости, без оцене за коју предузету радњу је тужилац тражио трошкове, да ли је та радња била оправдана, и да због тога првостепени орган морао променити своју одлуку. Сматра да је тужени приликом доношења оспореног решења учинио повреду правила поступка, јер није поступио по налогу из пресуде I-5 У 5393/17 од 08.03.2019.године. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновни поступак. Тражи трошкове спора за састав тужбе у износу од 30.000,00 динара.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је навео да је тужба поднета неблаговремено, по истеку законског рока од 30 дана од дана достављања управног акта, јер је пуномоћнику тужиоца акт достављен 09.05.2019.године, а тужба поднета 12.06.2019.године. Поред тога, оспорава тужбу у целости наводећи да је оспорено решење донето на основу правилне примене материјалног права, и то члана 104. став 1. Закона о општем управном поступку, којим је прописано да свака странка сноси своје трошкове проузрковане поступком, као што су трошкови долажења, дангубе, издаци за таксе, правно заступање и стручно помагање. Предлаже да суд у складу са чланом 26. став 1. тачка 1., решењем тужбу одбаци, као неблаговремену, или пресудом одбије тужбени захтев, као неоснован.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списа предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба благовремена и основана.

Из списа предмета произлази да је тужилац, преко пуномоћника, првостепеном органу поднео дана 09.11.2015. године, приговор на опомену број 433-2/22/2015-03 од 28.10.2015.године, којом је наложена уплата доспелих, а неплаћених пореских обавеза, а који је делимично усвојен решењем првостепеног органа број 433-

2/22/2015-03 од 31.12.2015. године, достављеним пуномоћнику тужиоца 03.03.2016.године. Међутим, тужилац је, преко пуномоћника, дана 11.01.2016.године, пре достављања решења од 31.12.2015.године, Министарству финансија, Пореској управи, Регионалном одељењу у Крагујевцу, преко првостепеног органа, поднео жалбу због неодлучивања о приговору од 09.11.2015. године, којом је тражио да насловни орган жалбу уважи, стави ван снаге опомену од 28.10.2015.године, и предмет врати првостепеном органу ради одлучивања о наводима приговора. Даље из списа произлази да је о жалби тужиоца од 11.01.2016.године, одлучио првостепени орган решењем број 433-2-9/2016-03 од 11.03.2016, којим је одбио жалбу и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка, као неоснован. Против решења од 11.03.2016, тужилац је изјавио жалбу Министарству финансија, Пореској управи, Регионалном одељењу у Крагујевцу, о којој је поново одлучио првостепени орган решењем број 433-2-80/2016-03 од 14.06.2016.године, овде ожалбеним решењем, достављеним пуномоћнику тужиоца 07.12.2016.године. Против решења првостепеног органа од 14.06.2016.године, тужилац је 13.12.2016.године изјавио жалбу Општинском већу општине Топола, о којој је одлучено решењем туженог број 433-4/2017-05-III од 10.02.2017.године, које је по тужби тужиоца, пресудом Управног суда I-5 У 5393/17 од 08.03.2019.године поништено, а предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање.

Према образложењу оспореног решења, донетог у извршењу пресуде Управног суда I-5 У 5393/17 од 08.03.2019.године, тужени орган је, поступајући по правном схватању и примедбама изнетим у наведеној пресуди, и у складу са упутсвом Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за другостепени порески и царински поступак, Одељења за другостепени порески поступак Крагујевац наведеним у допису број 433-11-01397/2019-39 од 30.04.2019.године, на основу члана 25. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Сл.гласник РС" бр.108/16), поништио ожалбено решење од 14.06.2016.године, као у ставу I диспозитива, и с позивом на члан 104. став 1. Закона о општем управном поступку, одбио жалбу тужиоца, као у ставу II диспозитива оспореног решења.

Одредбом члана 165. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Сл.гласник РС" бр. 80/02...108/16), прописано је да по жалбама изјављеним против првостепених решења донетих у пореском поступку, односно у поступцима из члана 2а став 1. овог закона, решава другостепени орган - министарство надлежно за послове финансија. Одредбом члана 2а став 1. истог закона, прописано је да се тај закон примењује и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама, у поступцима у којима доносе пореске управне акте, укључујући и акте у управном поступку, за које је прописана примена овог закона.

Одредбом члана 25. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Сл.гласник РС" бр.108/16), прописано је да ће се одредбе чл. 1. и 3, члана 5. став 5, чл. 15-19. и члана 21. овог закона, које се односе на утврђивање надлежности другостепеног органа и решавање у другостепеним пореским поступцима примењивати почев од 1. јула 2017. године, када престају и надлежности Пореске управе у погледу овлашћења за решавање у другостепеном

пореском поступку, а ставом 2. истог члана да ће предмете у којима није окончан поступак пред другостепеним пореским органом, до 30. јуна 2017. године, преузети другостепени орган утврђен овим законом.

По оцени Управног суда, основано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа, јер је тужени орган у поступку одлучивања по жалби тужиоца изјављеној против првостепеног решења којим је одлучено о жалби због ћутања управе у предмету пореском, одлучивао као ненадлежан орган. Ово стога, што из цитиране одредбе члана 165. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, произлази да је министарство надлежно за послове финансија, надлежно да у другом степену одлучује и у поступцима који се односе на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, а како у конкретном случају, поступак по жалби изјављеној због неодлучивања првостепеног органа, Одељења за привреду, буџет, трезор и друштвене делатности Општинске управе општине Топола, Одсека за локалну пореску администрацију, о приговору изјављеном на опомену број 433-2/22/2015-03 од 28.10.2015.године, којом је наложена уплата доспелих, а неплаћених пореских обавеза, није окончан до 30.06.2017.године, то је, по оцени суда, Министарство финансија Републике Србије, Пореска управе, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Крагујевац, био дужан да сходно цитираном члану 25. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији, преузме предмет, и као надлежни орган, одлучи о жалби тужиоца.

Како је са напред наведених разлога, тужени о жалби тужиоца против првостепеног решења којим је одлучено о жалби због ћутања управе у предмету пореском, решавао као ненадлежни орган, то је по оцени суда, тужени орган био дужан, да као орган коме је достављена жалба против првостепеног решења, списе предмета, применом одредбе члана 62. став 1., у вези члана 58. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", број 18/16), проследи надлежном другостепеном органу, Министарству финансија Републике Србије, Пореска управе, Сектору за другостепени порески и царински поступак, Одељењу за другостепени порески поступак Крагујевац, и о томе обавести тужиоца.

Суд је ценио наводе туженог органа из одговора на тужбу којима истиче приговор неблаговремености тужбе, па је нашао да је исти неоснован. Ово са разлога што је према потписаној повратници, као доказу о пријему пошиљке, пуномоћнику тужиоца оспорено решење достављено 09.05.2019.године, а према подацима поштанске пошиљке ПТТ 34310 Топола АА000814699РС 5635, тужилац је дана 10.06.2018.године поднео тужбу Управном суду, која је у суду примљена 12.06.2019.године. Како је последњи дан рока за подношење тужбе био 08.06.2019.године (субота), нерадни дан, Управни суд је нашао да је тужба поднета 10.06.2019.године (понедељак) благовремена.

У поновном поступку, надлежни орган, Министарство финансија Републике Србије, Пореска управе, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Крагујевац, дужан је да донесе ново и на закону засновано решење, при чему је везан примедбама суда на основу члана 69. Закона о управним споровима.

Имајући у виду напред наведено, Управни суд је нашао да је закон погрешно примењен на штету тужиоца, па је применом члана 42. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, чл. 153. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је тужиоцу досудио трошкове управног спора за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара по тарифном броју 43. став 1. тачка 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, број 121/12...37/21), и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде. Суд није досудио тужиоцу трошкове управног спора за разлику до опредељених 30.000,00 динара за састав тужбе, јер тражени износ није у складу са напред наведеном тарифом.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 13.05.2022. године, I-2 У 9299/19

Записничар
Предраг Батавељић, с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МК